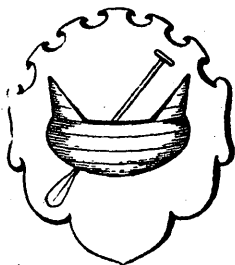

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i Administracja
Plac Wolności 14, II p., tel. 28-00.
Adminstr. czynna od g. 9—12 w p.
Redakcja od godz. 2—3 po poł.

Ogłoszenia: Wiersz nonparel, (cztery szp. na stronie) zł. 0.20. — Przed tekstem zł. 0.55 — za wiersz (dwie szpalty na stronie), — Drobne zł. 0.05 za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie zł. 0.50.

Pronumerata: Miesięcznie zł. 1.—

Cena egzemplarza zł. 0.25.

Nr. 12 (439)

Łódź, dnia 20 marca 1928 r.

Rok X

Treść numeru: J. Serwin: „Stan obecny bruków w m. Łodzi”. — Z Komitetu Rozbudowy m. Łodzi. — Walka z droższymi materiałami budowlanymi. — Okólnik Nr. 6. — Ruch służbowy za miesiąc styczeń 1928. — Kronika Miejska. — Z życia miast polskich. — Ogłoszenia.

Inż. J. SERWIN.

Stan obecny bruków w m. Łodzi.

Zestawienia na stronie odwrotnej, uwidoczniające stosunek powierzchni bruków zwykłych do ulepszonych, stosunek obydwóch tych powierzchni do powierzchni ulic niezabrukowanych, jak również zmniejszającą się stopniowo powierzchnię ulic niezabrukowanych w okresie ostatnich 3-ech lat, — dają nam obraz poważnego zagadnienia dla Łodzi, budzącej się z drzemki powojennej — do rozbudowy w tempie przyspieszonym. Zagadnienie to dotyczy zabrukowania ulic, nieposiadających żadnej nawierzchni, jak również doprowadzenia bruków istniejących do stanu należytego, odpowiadającego zwiększającemu się rozpowszechnianiu pojazdów mechanicznych.

Lwia część ulic niezabrukowanych, tak zwanych „polskich dróg”, przypada na przedmieścia i z ogólnej powierzchni 1,162,526 mtr². — przy uwzględnieniu minimalnych szerokości jezdni (w zależności oczywiście od ważności arterji komunikacyjnej) — podlega zabrukowaniu pod jezdnie 600,000 mtr.².

Przy użyciu najtańszego materiału dla nawierzchni — kamienia polnego, tak zwanych „kocich łbów”, koszt zabruku wraz z robotami ziemnymi na całej szerokości ulicy, krawężnikami i mostkami wyniosą 8,600,000 złotych.

Suma powyższa przedstawia to minimum, które jest niezbędne do doprowadzenia ulic przedmieść do możliwego stanu sanitarnego i umożliwiającego ruch kołowy w okresie roztopów i opadów atmosferycznych, trwających u nas czas dłuższy.

Prócz powyższego, miasto — w celu zmniejszenia wydatków na utrzymanie istniejących nawierzchni z kamienia polnego, (które to wydat-

R o k	Granit			Bazalt			Drzewo			Asfalt			Kam. polny			Niezabruk.		
	km.	m.2	0/0	km.	m.2	0/0	km.	m.2	0/0	km.	m.2	0/0	km.	m.2	0/0	km.	m.2	0/0
1925	5,4	48.416,60	1,70	0,70	5.958	0,21	3,20	37.618	1,33	—	—	—	165,0	1.512.273,20	53,27	157,0	1.234.504,20	43,49
1926	5,4	48.416,60	1,70	0,70	5.958	0,21	2,70	34.516	1,22	0,30	1.634	0,06	167,3	1.547.482,70	54,51	154,9	1.200.762,70	42,30
1927	5,4	48.416,60	1,70	0,70	5.958	0,21	2,35	30.101	1,06	0,65	6.049	0,21	173,85	1.583.719,40	55,86	148,35	1.162.526,00	40,96

ki wynoszą rocznie około 900,000 zł.), jedynie wskutek tego, że bruki te, niezależnie od właściwych im cech ujemnych (hałaśliwość, niespokojna jazda, przesiąkliwość i niehigieniczność), nie wytrzymują istniejącego w Łodzi obciążenia, — będzie musiało przejść na bruki ulepszone, t. j. na bruki odporne na wpływy czynników mechanicznych i atmosferycznych.

Z istniejących, ulepszonych bruków w Łodzi — tylko bruki o nawierzchni z kostki granitowej i bazaltowej odpowiadają swemu przeznaczeniu, inne zaś, jak kostka drzewna i „celasfalt“ nie mogą mieć zastosowania na arterjach komunikacyjnych o ciężkim ruchu kołowym.

Jednym z czynników, wpływających ujemnie na niezbyt zadowolająco stan bruków w mieście, jest obecnie budowa kolektorów kanalizacyjnych, a następnie obliczona na szereg lat budowa kanałów poprzecznych, łączących poszczególne posesje z miejską siecią kanalizacyjną.

Doprowadzenie jezdni w śródmieściu do stanu należytego pochłonie poważne sumy, gdyż główne arterje komunikacyjne w ciężkim ruchu kołowym będą musiały otrzymać nawierzchnie z kostki granitowej, pozostałe zaś — asfaltową. Ulic takich, na których będzie musiała być zastosowana wyżej wymieniona nawierzchnia o odpowiednim podłożu, jest obecnie 62 kilometry. Koszta, związane z powyższem, wyrażają się sumą 33 milionów złotych. Zrealizowanie powyższych zamiarów inwestycyjnych powinno być, oczywiście rzecz, rozłożone na szereg lat, nieprzekraczających jednak — dla zabrukowania przedmieść — okresu pięcioletniego, dla bruków ulepszonych w śródmieściu — dziesięcioletniego (czasokres ukończenia robót kanalizacyjnych).

W tym wypadku asygnowana rocznie suma na granitowanie i asfaltowanie ulic wyniosłaby 3,300,000 zł., co wobec poważnych wydatków, związanych z budową kanalizacji, budową szkół i domów robotniczych, przeciążyć może niewątpliwie budżet miejski. Zdaje się nie ulegać kwestji, że dla wypełnienia wielkich zadań na polu samorządowej gospodarki budowlanej wogóle, a w odniesieniu do bruków w szczególności — miasto zmuszone będzie zaciągnąć pożyczkę inwestycyjną, która pozwoli w szybkim czasie postawić kwestję bruków miejskich na odpowiednim poziomie, odpowiadającym znaczeniu, jakie Łódź posiada w stosunku nie tylko już do miast Polski, lecz i zagranicy.

Z Komitetu Rozbudowy m. Łodzi.

9-go b. m. pod przewodnictwem p. prezydenta Ziemięckiego, odbyło się kolejne posiedzenie Komitetu Rozbudowy Miasta, w którym wzięli udział: pp. radni Bialer, Cyrański, Milman, Pogonowski i Potkański; ławnicy — Izdebski i Kuk, przedstawiciel Urzędu Wojewódzkiego — dr. Skalski; dr. Mierzyński oraz inż. miejscy — Lisowski i Szper. W posiedzeniu wzięł również udział dr. Rutowicz, delegowany przez Dyрекcję Łódzkiego Oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego.

Po przyjęciu do wiadomości protokołu z poprzedniego posiedzenia oraz komunikatów, rozwinęła się ożywiona dyskusja nad sprawą zużycia kredytów, pozostałych z kontyngentów za rok poprzedni. Z wyjaśnień p. ławnika Izdebskiego okazało się, iż w myśl porozumienia z dyrekcją Banku Gospodarstwa Krajowego — za bezsporną uważać należy sumę zł. 278.000.—, pozostająca z roku poprzedniego na rachunku Komitetu Rozbudowy. Co się tyczy sumy 165.000.— zł., udzielonych w charakterze pożyczek budowlanych zainteresowanym — bezpośrednio przez centralę Banku Gospodarstwa Krajowego, Komitet Rozbudowy, zgodnie z wynikami wspólnej konferencji, postanowił repartycję tych pożyczek przyjąć do wiadomości i uważać za definitywnie załatwioną. Wszystkie inne zaległe wnioski pożyczkowe postanowiono wycofać i traktować jako wpływające do Komitetu Rozbudowy ponownie. Ponieważ na wzmiankowanej konferencji wspólnej delegat Banku Gospodarstwa Krajowego, dr. Rutowicz, oznajmił, że w sprawie wycofania niezadowolonych dotychczas wniosków musi zapisać formalna uchwała Komitetu Rozbudowy, którą należy przesłać Dyrekcji Banku, Komitet postanowił wypełnić ten warunek i uchwałę taką powziął. Poruszona w związku z tą sprawą kwestja ewentualnego zwrotu opłat, pobieranych za świadczenia techniczne Magistratu, zbadana będzie przez specjalną komisję, która wnioski swe przedłoży na najbliższym posiedzeniu Komitetu.

Co do podziału zbywającej z poprzedniego kontyngentu sumy zł. 278.000.—, postanowiono przeznaczyć z niej zł. 116.348.— na dokończenie budowy pomieszczeń dla nauczycielstwa i woźnych przy miejskiej szkole powszechnej na ul. Łęczyckiej, co do reszty zaś szczegółowe propozycje złoży podkomisja, do której powołano pp. ławników Izdebskiego i Kuka, radnych Pogonowskiego i Potkańskiego oraz ob. Pawłowskiego. Podkomisja ta zajmie się również rewizją sprawy t. zw. kosztów jednostkowych budowy oraz sprawami, związanymi z przydziałem kredytów dyspozycyjnych Banku Gospodarstwa Krajowego.

Kredyty te w wysokości 2 milionów złotych przydzielone zostały Łodzi przez centralę Banku Gospodarstwa Krajowego, która zdaje sobie sprawę z niedostateczności sumy kontyngentowej, przeznaczonej na pożyczki budowlane. Bank Gospodarstwa Krajowego, chcąc podzielić te dwa miliony w porozumieniu z Komitetem Rozbudowy, zwrócił się doń, przedstawiając określone wnioski w tych sprawach, które zostały już zbadane pod względem technicznym przez inżynierów Banku. Bank występuje obecnie do Komitetu Rozbudowy o uchwałę, zatwierdzającą te wnioski, gdyż jest to konieczne dla zachowania interesów klientów Banku przy konwersji otrzymywanych pożyczek budowlanych na pożyczkę długą-

terminową. Po wysłuchaniu wyjaśnień dr. Rutowicza, Komitet Rozbudowy postanowił złożone przez Bank Gospodarstwa Krajowego wnioski przekazać podkomisji w składzie wyżej wymienionym.

Wreszcie Komitet Rozbudowy przyjął do zatwierdzającej wiadomości projekt regulaminu Komitetu, który podlega ostatecznemu zatwierdzeniu przez Radą Miejską. Podczas omawiania sprawy regulaminu wywiązała się dyskusja na temat kolejności i uprawnień do otrzymywania pożyczek budowlanych, przyczem przedstawiciele Magistratu stanęli zdecydowanie na stanowisku, iż pożyczki te powinny być udzielane jedynie Gminie Miejskiej, prowadzącej walkę z głodem mieszkaniowym w sposób racjonalny i na szerokim froncie, nie zaś osobom prywatnym, których inicjatywa — jak dowodzą tego lata poprzednie — zawiodła najzupełniej, nie wydając spodziewanych owoców. Dlatego też Magistrat jest zdania, iż pożyczki budowlane wykorzystane mogą być celowo jedynie przy metodach masowego budownictwa, a te metody stosować może tylko Gmina Miejska, nigdy zaś prywatny właściciel lub przedsiębiorca.

Walka z drożyzną materiałów budowlanych.

Jeszcze w styczniu b. r. Magistrat m. Łodzi skierował do Ministerstwa Robót Publicznych obszerny memoriał, poświęcony zagadnieniom walki z drożyzną materiałów budowlanych, a w pierwszym rzędzie — z drożyzną cegły, której cena w ciągu ostatniego roku wzrosła w sposób zastraszający. W memoriale tym Magistrat podkreślił, że ożywienie ruchu budowlanego i złagodzenie mieszkaniowego głodu zależą przede wszystkim od potaniaenia materiałów budowlanych, wśród których miejsce najważniejsze zajmuje cegła. Sprawa ta, niestety, w momencie wysyłania omawianego memoriału leżała odłogiem, zaś ceny materiałów budowlanych wykazywały stałą tendencję zwyżkową. Tak np. pod koniec 1926 r. można było w łódzkich cegielniach nabyć cegłę po 43 — 45 zł. za tysiąc, zaś w roku 1927/28 cena ta podniosła się do zł. 120 za tysiąc. Tymczasem cegielnie miejskie, które w roku 1927 wyprodukowały 6,500,000 cegieł, kalkulują cenę własną zł. 45—48 za tysiąc, przy znacznie wyższej stawce płac robotniczych. Z zestawienia tych cyfr nasuwają się same wnioski bardzo charakterystyczne.

W tych warunkach wysiłki rządu oraz gmin miejskich w kierunku ożywienia ruchu budowlanego musiałyby być zupełnie bezowocne. Mieszkania, wybudowane z tak kosztownych materiałów, byłyby tak drogie, że mieszkać w nich mogliby ludzie tylko bardzo zamożni. Wychodząc z powyższych założeń, Magistrat w konkluzjach memoriału postawił następujące dezyderaty: 1) należy uznać cegłę za artykuł pierwszej potrzeby i objąć ją ustawą o zwalczaniu lichwy; 2) rozciągnąć przymusowy zarząd nad cegielniami, które zaprzestaną produkcji z powodu ewent. ustalenia maksymalnych cen, przyczem ten zarząd przymusowy wykonywałyby przede wszystkim gminy miejskie; 3) obniżyć taryfę za przewóz cegły z zastosowaniem zniżek strefowych, a to w celu stworzenia możności sprowadzenia cegły z dalszych okolic i w ten sposób — ustalenia w przybliżeniu jednolitej ceny na obszarze całego państwa.

Doniosłą inicjatywą samorządu łódzkiego zainteresowało się żywo Ministerstwo Robót Publicznych, komunikując w odpowiedzi swej na memoriał Magistratu, że sprawa zaliczenia cegły do rzędu artykułów pierwszej potrzeby wymaga nowelizacji odpowiedniej Ustawy w drodze Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej. Zakończenie prac komisji ankietowej w dniu 10 lutego r. b. dostarczyło w tym względzie obfitego materiału z całej Polski. Budowa nowych cegielń lub nabywanie już istniejących leży w zakresie kompetencji samorządów i w celu ułatwienia tej akcji Ministerstwo Robót Publicznych poprze energicznie starania miast o pożyczki w Banku Gospodarstwa Krajowego. Co się tyczy ewentualnego obejmowania przez miasta w przymusowy zarząd unieruchomionych cegielń, prawo to przysługuje miastom na podstawie przepisów Ustawy o rozbudowie miast z dnia 22 kwietnia 1927 roku. Ponadto specjalnym okólnikiem zwróciło się Ministerstwo Robót Publicznych do pp. wojewodów o propagowanie wśród samorządów akcji Banku Gospodarstwa Krajowego, który rozpoczął udzielać pomocy kredytowej dla cegielń, celem wzmocnienia produkcji cegły, obniżenia jej ceny i ożywienia ruchu budowlanego.

Jak wynika z powyższej odpowiedzi, Ministerstwo Robót Publicznych podzieliło w zupełności stanowisko, zajęte przez Magistrat w sprawie walki z drożyzną cegły, co niewątpliwie przyczyniło się do definitywnego sukcesu podjętej przez samorząd łódzki akcji. Sukces ten jest niewątpliwym, a walka z drożyzną materiałów budowlanych zdaje się zdecydowanie wkraczać na właściwe tory. Bo oto — jak doniósł komunikat P. A. T. — w dniu 6 b. m. odbyło się posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów, na którym rozpatrywano sprawę rosnących nieustannie cen cegły i postanowiono zaproponować Radzie Ministrów znowelizowanie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31-go sierpnia 1926 roku o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszechnego użytku. Wedle tego projektu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ma być upoważnione do regulowania również cen cegły. Postanowiono również użyć części kredytów, przeznaczonych na inwestycje, na budowę kilku wielkich cegielni w Państwie.

Jeśli więc wnioski Komitetu Ekonomicznego uzyskają aprobatę Rady Ministrów i obowiązującą sankcję ustawową, zarządzenia te wywrą wpływ bardzo poważny na skuteczność walki z głodem mieszkaniowym w miastach polskich, a podjęta tak szczęśliwie przez Magistrat m. Łodzi inicjatywa będzie się mogła poszczycić całkowitem powodzeniem. W każdym bądź razie — ze względu na zbliżający się sezon budowlany, definitywne rozwiązanie zagadnień, omawianych w Komitecie Ekonomicznym Ministrów, musi się stać sprawą niedalekiej przyszłości.

OKÓLNIAK Nr. 6.

W wykonaniu uchwały Magistratu Nr. 152 z dnia 14 lutego 1928 r. w sprawie pobierania miejskiej opłaty kancelaryjnej od podań i świadectw, wzywa się wszystkie wydziały Zarządu Miejskiego do pobierania wszelkiego rodzaju opłat kancelaryjnych nie w gotówce, lecz w znaczkach miejskich.

Jednocześnie przypomina się, że wysokość opłaty kancelaryjnej została określona uchwałą Rady Miejskiej Nr. A. II z dnia 12-go czerwca 1924 roku, jak następuje:

1. podania, w których petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty), jeśli suma sporna:
 - a) nie przekracza zł. 15.— zł. 0.20
 - b) przewyższa zł. 15.—
a nie przekracza zł. 150.— „ 0.50
 - c) przewyższa zł. 150.— „ 2.—
2. wszelkie inne podania „ 2.—
3. załączniki:
 - a) do podań, wymienionych w punktach a i b, od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy „ 0.20
 - b) do wszelkich innych „ 0.50
4. duplikaty i odpisy urzędowe od każdej stronicy „ 1.—
5. odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę i zaopatrzone przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwowpisem, od każdej stronicy „ 0.50
6. wszelkie inne świadectwa „ 2.—

W wypadku, gdy petent zostaje zwolniony z miejskiej opłaty kancelaryjnej, winna być na podaniu uczyniona odpowiednia adnotacja.

Znaczkę miejską się do nabycia w Głównej Kasie Miejskiej.

W związku z tem przestaje być aktualnym okólnik Nr. 43 z dnia 26-go lipca 1924 roku.

Łódź, dnia 7 marca 1928 roku.

Prezydent

(—) B. Ziemięcki.

Dyrektor Zarządu Miejskiego

(—) J. Zalewski.

RUCH SŁUŻBOWY ZA m. STYCZEN 1928 ROKU.

(Dokończenie)

B. Zwolnienia:

1. *Krzemińska Marja*
tymczasowa pracownica Wydziału Podatkowego z dniem 1 stycznia 1928 roku.
2. *Wentkowski Zygmunt*
tymczasowy pracownik Wydziału Podatkowego z dniem 1 stycznia 1928 roku.
3. *Obląg Stanisław*
tymczasowy pracownik Wydziału Podatkowego z dniem 1 stycznia 1928 roku.
4. *Zalewski Tadeusz*
tymczasowy pracownik Wydziału Podatkowego z dniem 1 stycznia 1928 roku.

5. *Dr. Smelczyński Marjan*
lekarz miejscowy szpitala św. Józefa z dniem 1.I 1928 roku.
6. *Kamiński Wacław*
tymczasowy pracownik Wydziału Gospodarczego z dniem 1.I 28 r.
7. *Suchodolska Anna*
tymczasowa pracownica Wydziału Zdrowotności Publicznej z dniem 1.I 1928 roku.
8. *Wrzesińska Janina*
adjunkt kancelaryjny Wydziału Podatkowego z dniem 1.I 1928 r.
9. *Komorowski Józef*
dozorca parkowy Wydziału Gospodarczego z dniem 16 listopada 1927 roku.
10. *Sztajnbrecher Emil*
kancelista Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich z dniem 7 stycznia 1928 roku.
11. *Moniński Józef*
dietarzusz Biura Wojskowo-Policyjnego z dniem 2.I 1928 roku.
12. *Kończyński Tadeusz*
goniec Centralnej Ekspedycji z dniem 21.I 1928 roku.
13. *Zarzycki Konrad*
tymczasowy sekwestrator akordowy z dniem 21.I 1928 roku.
14. *Kastaniak Leopold*
kąpielowy II-go Zakładu Kąpielowego Wydziału Zdrowotności Publicznej z dniem 18.I 1928 roku.

C. Mianowania i awanse:

1. *Duniak Stanisław*
b. praktykant kancelaryjny Wydziału Opieki Społecznej mianowany od dnia 1.I 1928 r. etatowym urzędnikiem tegoż Wydziału na stanowisko manipulanta VIII st. sł.
2. *Raciborski Józef*
kierownik Archiwum Miejskiego ustalony w służbie miejskiej w II st. sł.
3. *Michalska Łucja*
zastępczyni służby szpitalnej mianowana od dnia 1 listopada 1927 roku etatową niższą funkcjonar. Wydziału Zdrowotności Publicznej na stanowisko dozorczydni oddziałowej szpitala św. Józefa z uposażeniem wg. XI st. sł.
4. *Ziemska Antonina*
zastępczyni służby szpitalnej mianowana od dnia 16 listopada 1927 roku niższą funkcjonar. Wydziału Zdrowotności Publicznej na stanowisko dozorczydni oddziałowej Instytutu Radowego z uposaż. wg. XI st. sł.
5. *Ułankiewicz Stanisław*
mianowany od dnia 1.1 1928 r. etatowym urzędnikiem Wydziału Gospodarczego na stanowisko instruktora - mechanika z uposażeniem wg. V st. sł.

6. *Burzyński Stanisław*
po odbyciu służby przygotowawczej mianowany od dnia 1.I 1928 r. etatowym urzędnikiem Wydziału Zdrowotności Publicznej na stanowisko felczera szpitala św. Józefa z uposaż. wg. VII st. sł.
7. *Skoneczka Ignacy*
pozaetatowy pracownik Wydziału Zdrowotności Publicznej mianowany od dnia 1.I 1928 r. etatowym niższ. funkcjon. tegoż Wydziału na stanowisko dozorczy szpitala św. Józefa z uposażeniem wg. XI st. sł.
8. *Wojdan Stanisław*
kancelista Dozoru Sanitarnego Wydziału Zdrowotności Publicznej mianowany od dnia 1.I 1928 r. kierownikiem Sekcji Oddz. Sanitarnego z równoczesnym awansem z VII-go do V-go st. sł.
9. *Skibiur Waclaw*
dietarzusz Wydziału Gospodarczego mianowany od dnia 1 listopada 1927 r. etatowym urzędnikiem tegoż Wydziału na stanowisko kancelisty Oddziału Plantacyj Miejskich z uposaż. wg. VII st. sł.
10. *Furmanowska Marjanna*
po odbyciu służby próbnej mianowana od dnia 1.I 1928 r. etatową niższą funkcjonariuszką Wydziału Opieki Społecznej na stanowisko posługaczki III-go Miejskiego Domu Wychowawczego z uposażeniem wg. XII st. sł.
11. *Jezierska Marjanna*
po odbyciu służby próbnej mianowana od dnia 1.I 1928 r. etatową niższą funkcjonariuszką Wydziału Opieki Społecznej na stanowisko posługaczki III-go Miejskiego Domu Wychowawczego z uposażeniem wg. XII st. sł.
12. *Każmierska Marjanna*
po odbyciu służby próbnej mianowana od dnia 1.I 1928 r. etatową niższą funkcjonariuszką Wydziału Opieki Społecznej na stanowisko posługaczki III-go Miejskiego Domu Wychowawczego z uposażeniem wg. XII st. sł.
13. *Machniowska Henryka*
po odbyciu służby próbnej mianowana od dnia 1.I 1928 r. etatową niższą funkcjonariuszką Wydziału Opieki Społecznej na stanowisko pielęgniarki Domu Starców i Kalek z uposaż. wg. VIII st. sł.
14. *Błasiak Jan*
po odbyciu służby próbnej mianowany od dnia 15.I 1928 r. etatowym niższym funkcjonariuszem Wydziału Oświaty i Kultury na stanowisko woźnego szkoły powszechnej z uposaż. wg. XII st. sł.

D. Przeniesienia:

1. *Jastrzębski Tadeusz*
p. o. kierownika biura Urzędu Stanu Cywilnego z dn. 15.I 1928 r. do Wydziału Statystycznego z dotychczasowym uposażeniem.
2. *Łukasiewicz Karol*
referent-rachmistrz Wydziału Statystycznego z dniem 16 stycznia 1928 r. do Urzędu Przemysłowego I-ej Instancji przy Wydziale Przedsiębiorstw Miejskich na stanowisko referenta z dotychczasowym uposażeniem.

3. Grajcar Antoni

woźny Muzeum Miejskiego Wydziału Oświaty i Kultury z dniem 19.I 1928 r. do Wydziału Statystycznego na stanowisko woźnego z dotychczasowym uposażeniem.

4. Szmyt Adam

dozorca parkowy Wydziału Gospodarczego z dniem 1.I 1928 roku do Wydziału Oświaty i Kultury na stanowisko woźnego Muzeum Miejskiego z dotychczasowym uposażeniem.

5. Andrzejewski Bronisław

woźny Wydziału Statystycznego z dniem 19.I 1928 r. do Wydziału Gospodarczego na stanowisko dozorczy parkowego z dotychczasowym uposażeniem.

6. Kotowiczówna Jadwiga

nauczycielka IV-go Miejsk. Domu Wychowawczego Wydz. Opieki Społecznej z dniem 1.XII 1927 r. na stanowisko kierowniczkę tegoż zakładu z dotychczasowym uposażeniem.

7. Gogolewska Pelagja

wychowawczyni V Domu Wychowawczego z dniem 1.XII 1927 r. do IV Miejskiego Domu Wychowawczego na stanowisko nauczycielki z dotychczasowym uposażeniem.

E. Skreślenia z listy pracowników Zarządu m. Łodzi z powodu śmierci:**1. Skowrońska Konstancja**

pielęgniarka szpitala św. Józefa z dn. 14.XII 1927 r.

2. Purlal Jan

pozaetatowy sekwestратор Wydziału Podatkowego z dniem 8-ym stycznia 1928 roku.

3. Mrozowska Leokadja

mikroskopistka Rzeźni Miejskiej z dniem 7.I. 1928 roku.

KRONIKA MIEJSKA.

Pożyczka inwestycyjna dla Łodzi. (Rokowania wstępne z przedstawicielami banków amerykańskich). 15 b. m. odbyła się w Magistracie konferencja z przedstawicielami koncernu banków amerykańskich w sprawie pożyczki inwestycyjnej dla Łodzi. Ze strony Prezydium miasta wzięli udział w obradach pp. wiceprezydenci dr. Wieliński i Rapalski.

W toku konferencji omawiano stan gospodarczy i finansowy gminy miejskiej oraz jej najpilniejsze potrzeby inwestycyjne. Delegaci banków zaznajomili się z dotychczasowym stanem robót kanalizacyjnych, z możliwościami finansowymi miasta oraz

źródłami majątkowymi na pokrycie amortyzacji i oprocentowanie ewentualnej pożyczki. Przedstawiciele samorządu wskazali na stale postępujący wzrost ludności m. Łodzi oraz na idący z tem zjawiskiem równoległy wzrost wpływów podatkowych miasta.

Wobec faktu pomyślnego sfinalizowania pożyczki amerykańskiej dla m. st. Warszawy i łatwego rozmieszczenia tej pożyczki na rynkach amerykańskich, delegaci banków wyrazili przekonanie, że i samorząd łódzki w niedalekiej przyszłości będzie mógł uzyskać pożyczkę na ściśle oznaczone cele inwestycyjne. Do tych zaś

należy w pierwszym rzędzie ukończenie budowy kanalizacji i wodociągów. Jednocześnie delegaci banków zaznaczyli, że istnieje możliwość, iż samorząd łódzki uzyska pożyczkę inwestycyjną na warunkach dogodniejszych, niż Warszawa.

Propozycje finansistów amerykańskich będą poddane przez Magistrat szczegółowemu rozpatrzeniu i zbadaniu w dniach najbliższych.

Roboty sezonowe Magistratu w r. 1927. Wydział Gospodarczy Magistratu opracował i przesłał w tych dniach do Rady Miejskiej szczegółowe sprawozdanie z prac, wykonanych na posesjach i w budynkach miejskich oraz w parkach i ogrodach w roku 1927. Przy robotach, wymienionych w sprawozdaniu, zatrudnieni byli bezrobotni, w liczbie przeciętnej: 700 osób dziennie. Wydatki, związane z prowadzeniem robót, ponosił wyłącznie Magistrat, a dosięgły one sumy ogólnej zł. 1.415.229,70. Wprawdzie Skarb Państwa udzielił miastu pożyczki na zatrudnienie bezrobotnych w sumie zł. 1.062.000.—, suma ta jednak zużyta została całkowicie na wykonanie robót w zakresie działalności Wydziałów: Kanalizacji oraz Budownictwa.

Wśród robót, wymienionych w sprawozdaniu Wydziału Gospodarczego, znajdują się prace następujące: 1) Polesie Konstantynowskie — szereg prac ziemnych, remonty i t. d., wydatkowano zł. 655.882,79; 2) boisko przy ul. Towarowej — zł. 2.261,25; 3) Stajnia Miejska — zł. 2.164,35; 4) prosektorjum miejskie — zł. 5.750,41; 5) Bratnia Mogiła na Polesiu Konstantynowskim — zł. 2.743,41; 6) kościół w Radogoszczu (wybudowano parkan murowany) — zł. 3.235,03; 7) Park Poniatowskiego (prace ziemne i drobne budowlane) — złotych 99.814,77; 8) Szkoła na Nowem Rokiciu (regulacja terenu, chodniki itd.) — zł. 11.573,90; 9) Park „Źródlika” (regulacja, plantowanie, wysadzanie drzewami, naprawa dróg, bruki itd.)

— zł. 62.250,19; 10) Park Sienkiewicza (różne roboty ziemne i remonty) — zł. 5.123,98; 11) Park 3 Maja (roboty ziemne, regulacja, brukowanie) — zł. 37.214,83; 12) Boisko przy ulicy Kielma — zł. 3.645.—; 13) Plac Dąbrowskiego — roboty ziemne — zł. 17.731,70; 14) Park Staszica (roboty ziemne, zwirowanie, parkany) — zł. 7.936,70; 15) Miejski Zakład Hodowli Roślin (różne roboty ziemne, remontowe, budowlane itd.) — zł. 81.553,52; 16) Majątek „Łagiewniki A” (szlamowanie stawów, parkany, dachy, studnia itd.) — zł. 9.462,33.

Poza wymienionemi wyżej wykonano jeszcze szereg różnych prac drobniejszych, niezbędnych do utrzymania w należyтым stanie posesyj i budynków miejskich.

Sprawy regulacji m. Łodzi. W związku z zamierzonym opracowaniem ogólnego projektu regulacji m. Łodzi, Magistrat — na wniosek Wydziału Budownictwa — postanowił powołać do życia specjalną Komisję do spraw regulacji i zabudowy miasta, której zadaniem będzie opiniowanie prac Oddziału Regulacji, związanych z opracowaniem planu regulacyjnego i regionalnego. Do Komisji tej powołani zostali pp.: prezydent Ziemięcki, wiceprezydent Rapalski, ławnik Izdebski, delegaci Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych i Dyrekcji Kolejowej, profesor T. Tołwiński, jako konsultant, naczelniczy Wydziałów Budownictwa oraz Plantacyj, kierownicy Oddziałów Regulacji i Architektoniczno-Budowlanego, dr. Skalski z Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia, p. Toeplitz, b. ławnik m. Warszawy, oraz inż. Stulkowski z Wydziału Kanalizacji i Wodociągów.

Jednocześnie postanowił Magistrat pobierać opłaty na rzecz kasy miejskiej za załatwianie przez Wydział Budownictwa czynności parcelacyjne oraz związane z uzgodnieniem planów sytuacyjnych i budowlanych z planem regulacyjnym w

następującej wysokości: 1) za uzgodnienie planu sytuacyjnego z projektem budowlanego z zamierzeniami regulacyjnymi od sprawy — zł. 5.—; 2) za uzgodnienie planu parcelacyjnego z zamierzeniami regulacyjnymi w zależności od obszaru terenów parcelacyjnych od zł. 10 do zł. 110, w granicach od ½ do 10 ha i za każdy następny hektar i część jego po zł. 10; 3) za przerobienie planu parcelacyjnego całkowita należność będzie wynosiła nie więcej, niż to przewidują normy Ministerstwa Robót Publicznych, t. j. w granicach od 1 do 100 ha po zł. od 200.— do 32.50 za 1 ha, zaś ponad 200 ha po zł. 30.— za 1 ha.

Posiedzenie Miejskiej Komisji Regulacyjnej. Dnia 10 b. m. pod przewodnictwem p. ławnika Izdebskiego, odbyło się posiedzenie Miejskiej Komisji Regulacyjnej, w której wzięli udział: pp. prezydent Ziemięcki i wiceprezydent Rapalski, naczelnik Wydziału Budownictwa, inż. W. Lisowski, kierownik Oddziału Regulacji, inż. Kwapiszewski, delegat Urzędu Wojewódzkiego, dr. Skalski, prof. Tołwiński z Warszawy, inż. Sagan, delegat Szefostwa Budownictwa Wojskowego przy D. O. K. IV, inż. Stulkowski z Wydziału Kanalizacji i Wodociągów i inż. Templin, naczelnik Wydziału Plantacyj.

Zgodnie z porządkiem dziennym, omówiono przedewszystkiem sprawę uzgodnienia zamierzeń władz wojskowych z planem regulacji miasta, przyczem przedstawiciel wojskowości zgłosił do władz miejskich zapotrzebowanie pewnej ilości hektarów gruntu na potrzeby władz wojskowych. Następnie komisja zajęła się rozpatrzeniem i zaopiniowaniem projektu regulacji północnej części miasta, do którego postanowiono wprowadzić szereg niezbędnych poprawek.

W dalszym ciągu posiedzenia Komisja Regulacyjna ustaliła opinie co do planów regulacyjnych ulic: Napiórkowskiej, Brzezińskiej i Wierz-

bowej, które to plany opracowane zostały przez Oddział Regulacji Miasta.

Wobec niewyczerpania porządku dziennego, posiedzenie Komisji Regulacyjnej kontynuowane było d. 14 b. m. W posiedzeniu tem wzięli m. in. udział prof. Michalski, prof. Tołwiński oraz b. ławnik Toeplitz z Warszawy.

Przeniesie Wydziału Statystycznego. W dniu 14-go bm. Wydział Statystyczny Magistratu został przeniesiony do nowego lokalu przy ul. Piotrkowskiej 212 (front I piętro). Telefon Nr. 27.

Rozwój czytelnictwa w m. Łodzi. Magistrat miasta Łodzi prowadzi, jak wiadomo, w różnych punktach miasta pięć wypożyczalni książek dla dzieci i młodzieży oraz wypożyczalnię książek dla dorosłych. Instytucje te wykazują stały wzrost frekwencji, co jest miernikiem rozległego ich premjowania i popularności wśród coraz szerszych warstw.

Według danych cyfrowych Wydziału Oświaty i Kultury, działalność Miejskich Wypożyczalni dla dzieci i młodzieży w ciągu m. lutego r. b. przedstawiała się następująco:

W okresie sprawozdawczym ogółem z pięciu Wypożyczalni korzystało 21.246 dziatwy, w tem 10.915 chłopców i 10.331 dziewcząt. Prócz tego ze świetlic korzystało 4.353 dziatwy. Ogólny księgozbiór wypożyczalni wynosił 25.353 dzieł o 26.626 tomach.

Czytelnicy ci w okresie sprawozdawczym korzystali ogółem z 33.219 książek. Poczytność poszczególnych działów przedstawiała się następująco: bajki, powiastki, legendy i czytanki dla dzieci do lat 10-ciu — 9.730, powieści obyczajowe — 5.868, powieści historyczne — 6.348, przygody, podróże i opisy z fabułą — 4.782, przyroda i matematyka — 1.993, geografja — 1.019, historia — 939, życiorysy — 378, literatura — 1.000 itd.

W porównaniu z ubiegłym miesiącem (styczniem) frekwencja dzieci, korzystających z istniejących przy czytelnich świetlic, zwiększyła się o 1397.

Poza tem kierownictwo III Wypożyczalni Książek przy ul. Zagajnikowej Nr. 54 zorganizowało u siebie w świetlicy czytanki, mianowicie: w dniu 5 lutego — bajki Andersona, zaś w dniu 21 lutego — bajki Dygańskiego z cyklu „Cudowne bajki”. Na czytankach obecnych było 120 dzieci.

Co się tyczy Miejskiej Wypożyczalni Książek dla dorosłych (Rokicińska Nr. 1), w okresie sprawozdawczym księgozbiór jej wynosił 5291 dzieł o 5981 tomach. Ogółem przeczytano 7576 dzieł. Największą popularnością cieszyły się powieści i nowele obyczajowe — 2325, powieści i nowele historyczne — 1054, poezje i utwory dramatyczne — 751, podróże, opisy, przygody — 537, historia — 526, nauki stosowane — 423, krytyka literacka — 353 i t. d.

Ogólna frekwencja czytających wynosiła 3799 osób, w tem 2900 mężczyzn i 899 kobiet; prócz tego ze świetlicy korzystało 1807 osób.

Magistrat chce zapewnić dozorcóm domowym należyte warunki mieszkaniowe. Publikowane niedawno rezultaty przeprowadzonej przez Magistrat ankiety na temat warunków mieszkaniowych dozorców domowych — wskazały na ogrom istniejącego zła i konieczność radykalnej naprawy antyhygienicznych stosunków mieszkaniowych, w jakich pozostają setki rodzin dozorców domowych. Sprawę tę uznały władze samorządowe za jedną z najaktualniejszych i najpilniejszych, dlatego też zajęły się niezwłocznie wyszukaniem środków zaradczych, któreby skutecznie przeciwdziałać mogły na przyszłość powstawaniu tak fatalnych warunków mieszkaniowych, jak to widzimy obecnie.

Sprawa pomieszczeń dla dozorców domowych, stanowiących liczną

kategorję pracowników fizycznych w naszym mieście, znalazła się — po uprzednim jej opracowaniu przez Wydział Budownictwa — na porządku dziennym jednego z ostatnich posiedzeń Magistratu.

Po krótkiej dyskusji, Magistrat powziął uchwałę, aby na posesjach, nowozabudowanych obiektami mieszkalnymi 2-piętrowymi, względnie wyższymi, już w planach budynków przewidywane były pomieszczenia dla dozorców, odpowiadające ustawowemu warunkom sanitarno - budowlanym. Pomieszczenia te znajdować się mają na parterze i składać się powinny, o ile to możliwe, z pokoju, niemieszkalnej kuchenki i ewentualnie wygódki — o powierzchni łącznej nie mniejszej od 26 m. kw., wzgl. z 1 pokoju - kuchni o powierzchni nie mniejszej od 20 m. kw. Pieczę nad przestrzeganiem tej uchwały mieć będzie Miejska Inspekcja Budowlana.

Uchwała Magistratu skierowana będzie do Rady Miejskiej, która nada jej sankcję ostateczną.

Niezależnie od zaznaczonej wyżej akcji Magistratu, podjętej w stosunku do domów nowobudowanych, Wydział Zdrowotności Publicznej w porozumieniu z władzami administracyjnymi przedsięwzięcie energiczne kroki celem usunięcia niedomagań sanitarnych i higienicznych w już istniejących pomieszczeniach dla dozorców domowych.

Miejski Zakład Kąpielowy. Miejski Zakład Kąpielowy (Wodna 25) ma za zadanie nietylko walkę z niechlujstwem przez stosowanie prymusowych kąpeli, lecz również umożliwienie niezamożnej sferze pracującej korzystania za niską opłatą z wygodnego, urządzonego według wszelkich ostatnich wymagań higieny, zakładu kąpielowego.

Miejski Zakład Kąpielowy przy ul. Wodnej otwarty jest dla publiczności codziennie (prócz świąt) od godziny 8 rano do 9.30 wiecz.

Łaźnie rzymskie i parowe czynne są dla kobiet w środy i czwartki od godz. 3 do 9.30 wiecz., dla mężczyzn zaś w piątki i soboty od godz. 8.30 rano do 10 wieczór. Ceny za kąpiele wynoszą: wanna I kl. — zł. 1.30, II kl. — zł. 1.10, wanna ulgowa II kl. dla pracowników miejskich i nauczycielstwa szkół powszechnych — 75 gr., łaźnie z natryskiem — 70 gr., same natryski — 35 gr.

Związki, stowarzyszenia i t. p. otrzymują pewne zniżki od poszczególnych cen.

Pragnącym korzystać z wanien zwraca się uwagę, aby, w celu uniknięcia długiego oczekiwania na swą kolejkę w soboty i dni przedświąteczne, korzystali z wanien o ile możliwości w pozostałe dni tygodnia.

W ciągu lutego r. b. w Miejskim Zakładzie Kąpielowym przy Wodnej Nr. 25 — ogółem wykąpano 14.441 (12.449) osób oraz ostrzyżono 80 (15) dzieci ze szkół powszechnych. W liczbie tej wydano kąpiele płatnych 7.357 (2.206), bezpłatnych 3.580 (3.601) na rachunek Kasy Chorych 330 (314), dziatwy publicznych szkół

powszechnych 3.174 (2.628). W nawiasach umieszczone są cyfry z miesiąca stycznia r. b.

Choroby zakaźne w Łodzi. W ciągu tygodnia od 4 do 10 lutego włącznie, do Wydziału Zdrowotności Publicznej Magistratu zgłoszono w myśl obowiązujących przepisów, następujące wypadki chorób zakaźnych w Łodzi:

dur brzuszny — 5 wypadków (w poprzednim tyg. 6 wyp.),
 płonica — 11 wypadków (w poprzednim tyg. 21 wyp.),
 błonica — 12 wypadków (w poprzednim tyg. 19 wyp.),
 odra — 16 wypadków (w poprzednim tyg. 7 wyp.),
 krztusiec — 4 wypadki (w poprzednim tyg. 12 wyp.),
 ogółem — 48 wypadków (w poprzednim tyg. 65 wypadków).

Z powyższego zestawienia widzimy, że stan zdrowotny Łodzi znacznie się poprawił, z wyjątkiem zachorowań na odrę, ilość zachorowań na inne choroby zakaźne znacznie zmniejszyła się.

Z ŻYCIA MIAST POLSKICH.

SAMORZĄD STOLECZNY.

Powodzenie Pożyczki Warszawskiej.

Prezydent miasta st. Warszawy otrzymał z Nowego Jorku dwa telegramy, wysłane przez „Stone Webster and Blodget” i „First National Corporation”, realizujących pożyczkę miejską.

Pierwsza dotyczy przyjęcia pożyczki przez banki i brzmi: „Bardzo nam jest przyjemnie zawiadomić Pana, że nasza propozycja lokaty u bankierów obligacji m. stoł. Warszawy dla podziału wśród publiczności została przyjęta niezwykle entuzja-

stycznie i przekracza wszelkie możliwe oczekiwania. Po godz. 5 ostatniego wieczora, po zamknięciu książek subskrypcyjnych, otrzymaliśmy zgłoszenia znacznie przekraczające sumę pożyczki. Gdybyśmy zgodzili się przedłużyć zapisy, zgłoszenia przekroczyłyby dwukrotnie sumę pożyczki”.

Drugi telegram dotyczy przyjęcia pożyczki przez ludność i brzmi: „Stone Webster and Blodget” i „First National Corporation” — dwa te amerykańskie bloki finansowe donoszą o entuzjastycznym przyjęciu przez ludność amerykańską wypuszczonych obligacji inwenstycyjnych m. Warszawy i o zamknięciu subskrypcji.

Cztery i pół miliona złotych potrzeba na remont domów w stolicy.

Stan domów zniszczonych na terenie Warszawy, pomimo akcji zapobiegawczej, prowadzonej od r. 1925 przez Komitet rozbudowy w formie pożyczek remontowych wymaga w dalszym ciągu wzmożonej działalności kredytowej.

Do dnia 1 stycznia 1928 r. Komitet udzielił ogółem 493 pożyczki na sumę 4,047,836 zł. Rozkłada się ta suma w sposób następujący: w roku 1925 pożyczek 171 na sumę 870,450 zł.; w r. 1926 poz. 130 na sumę 2,112,800 zł.; w roku 1926 pożyczek 130 na sumę 1,064,386 zł. i w r. 1927 — 192 pożyczki na sumę 2,112,800 zł. Przewiduje się, że zapotrzebowanie w r. 1928 dosięgnie do sumy 4,500,000 zł. Za sumę tę możnaby wyremontować około 450 obiektów, licząc po 10,000 zł. na jeden obiekt.

Odpowiedni wniosek w sprawie zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa krajowego pożyczki w wysokości 3,000,000 zł. na wspomniane pożyczki remontowe magistrat skierował już do Rady Miejskiej.

Przeniesienie Cytadeli.

Wydział Techniczny Magistratu opracowuje szczegółowe zestawienie wartości budynków Cytadeli warszawskiej oraz kosztów wzniesienia nowych budynków dla urzędów wojskowych w celu zamiany tych budynków wraz z terenami na inne miejskie. Stanowi to początek wielkiego planu przekazania miastu terenów zbędnych lub nieodpowiednich dla wojskowości wzamian za inne odpowiednie. Oprócz zamiany terenów, zajętych przez Cytadelę, miasto wystąpiło o zamianę terenów, leżących na Pradze oraz należących do szpitala Ujazdowskiego. Uzyskane w ten sposób tereny użyte będą dla celów budowlanych.

Spalanie śmieci.

Budżet nadzwyczajny zakładu oczyszczania miasta na r. 1928/29 przewiduje w drugiej kolejności budowę jednego zakładu spalania śmieci, z ogólnej liczby czterech projektowanych. Zakład ten stanie na jednym z przedmieść, prawdopodobnie w Mokotowie i obliczony będzie na spalanie 300 ton śmieci dziennie. Będzie to czwarta część powstających codziennie w Warszawie śmieci.

Budowa zakładu obliczona jest na 2 lata i pochłonie zgorą 5 milionów złotych.

Sanatorium miejskie.

Gmach wielkiego sanatorium miejskiego dla gruźlików w Otwocku jest pod dachem. Pozostają urządzenia wewnętrzne. Wydział opieki społecznej i szpitalnictwa zwrócił się do magistratu o wydelegowanie za granicę autora projektu budowy sanatorium i naczelnego lekarza, w celu zwiedzenia sanatorjów.

Z ruchu ulicznego.

Wydział Techniczny Magistratu opracował obliczenia intensywności ruchu ulicznego w różnych miejscach, w celu przystosowania rodzaju bruków. Obliczenia, dotyczące liczby pojazdów, były już podawane. Co do liczby przechodniów, obliczenia wykazują, że od 1 stycznia 1927 r. do 1 stycznia 1928 roku przy zbiegu ul. Marszałkowskiej z Koszykową naliczono 38.156.005 przechodniów, przy zbiegu Marszałkowskiej ze Żłota — 35.732.405, Krak. Przedmieścia i Trauguta — 23.265.100, Przejazd i Leszno — 22.940.980, Nowego Świata i Świętokrzyskiej — 20.389.630, Braeńskiej i Widok — 17.573.655, Granicznej i Grzybowskiej — 17.118.135, Mazowieckiej i Świętokrzyskiej — 14.521.520, Wierzbowej i Trębackiej — 12.782.660, Bielańskiej i pl. Teatralnego — 8.070.150, Królewskiej i Granicznej — 7.132.100.

Rzeź bydła.

Specjalna komisja do badania zagadnienia rzeźnianego w Warszawie przy udziale komisji magistrackiej, powołanej do zbadania sprawy uboju rytualnego w rzeźniach miejskich, opracowała projekt ankiety, którą rada miejska przesała do kilku ~~miast~~ miast całej Polski, celem zebrania materiałów, dotyczących urzędzenia, czynności rzeźni oraz systemu uboju, była w Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Wilnie, Przemysłu, Katowicach, Lublinie, Łodzi, Toruniu, Bydgoszczy, Równie, Łucku, Grudziądzu, Mysłowicach, Bielsku, Białymstoku, Grodnie, Lesznie, Kaliszu i Kielcach.

W najbliższym czasie ankieta wysłana będzie do wielu miast zagranicznych, zarówno w Europie, jak i w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej i Australji.

ELEKTRYFIKACJA KRAJU.

W Min. Spraw Wewnętrznych odbyła się konferencja w sprawie uzgodnienia współpracy czynników rządowych z państwowymi i komunalnymi elektrowniami.

Udział w konferencji wzięli przedstawiciele: Minist. Spraw Wewn., Robót Publicznych, Związku miast, Biura zjazdu samorządów ziemskich i członkowie zarządów miast Poznania, Wilna, Krakowa, Lwowa i Torunia wraz z dyrektorami elektrowni komunalnych tych miast.

Na konferencji stwierdzono, że działalność elektrowni komunalnych nie jest uzgodniona w zakresie projektów zamierzonej ogólnej elektryfikacji kraju.

W Polsce elektrownie komunalne stanowią 60 proc. ogólnej liczby zakładów elektrycznych w kraju, a za tem elektrowniom tym przypada najwybitniejsza rola w przeprowadzaniu programu elektryfikacji.

Celem uzgodnienia w przyszłości pracy elektrowni komunalnych w związku z elektryfikacją kraju, kon-

ferencja wyłoniła komisję, złożoną z przedstawicieli zarządów miast, elektrowni komunalnych, Związku Miast i Biura Zjazdu Samorządów Ziemskich. Zadaniem komisji będzie również opracowanie podstaw współpracy czynników rządowych z samorządami w sprawie elektryfikacji kraju.

Następna konferencja w tej sprawie będzie zwołana po ukończeniu prac komisji.

ROZWÓJ ELEKTROWNI MIEJSKIEJ W KRAKOWIE.

Odbyły się posiedzenia komisji dla miejskich zakładów przemysłowych, która zatwierdziła zamknięcie rachunkowe za czas od 1 stycznia 1927 do 31 marca 1927 i udzieliła dyrekcji elektrowni absolutorjum za ten okres rachunkowy. Następnie przedstawił dyr. Bieliński sprawozdanie z działalności elektrowni, za rok 1927, który był rekordowy od początku istnienia elektrowni, albowiem produkcja wynosiła około 26 milionów kilowatów. Wynik ten zawdzięczać należy przyrostowi ilości konsumentów, która wynosiła 1 stycznia 1927 r. 23,9333, a wzrosła do końca grudnia tegoż roku do 27,265, przyczem moc zainstalowana przekroczyła z końcem grudnia 1927 r. 32,198 kilowatów.

Z ważniejszych inwestycji wykonano 10 stacyj transformatorowych i ułożono około 18 klm. sieci kablowej. Oświetlenie publiczne zostało wydatnie rozszerzone na dzielnicę podmiejskie. Ogółem zawieszono 328 lamp ulicznych w ulicach o łącznej długości przeszło 18 klm. Wreszcie wybudowano dom mieszkalny dla pracowników elektrowni na 25 mieszkań jedno-, dwu- i trzechpokojowych.

Silny przyrost konsumpcji prądu elektrycznego wymaga w najbliższym czasie powiększenia urządzeń wytwarzających energję elektryczną albo sprowadzania energii elektrycznej z zewnątrz. — W tym celu opracowuje

się projekty i prowadzi się pertraktacje, a wkrótce przedłożone będą wnioski Radzie Miejskiej do uchwały. Wkońcu uchwalono na powyższych posiedzeniach budżet elektryczny na rok 1928/29.

Z SOSNOWCA.

Dnia 27 lutego Rada Miejska w Sosnowcu uchwaliła 60.000 zł. na akcję dożywiania bezrobotnych. Jest to już 3-cia pomoc w ostatnich czasach dla ulżenia bezrobotnym.

ZAWIADOMIENIE.

Towarzystwo Budowy Domów dla Pracowników Zarządu Miejskiego, Spółdzielnia z odpow. udziałami w Łodzi podaje do wiadomości członków, iż na dzień 28 marca 1928 r. zostaje zwołane

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Towarzystwa,

z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu ostatniego Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia członków Towarzystwa;
2. Sprawozdanie Zarządu z działalności od daty ostatniego Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia;
3. Sprawa poczynienia zmian w statucie Towarzystwa;
4. Wybór władz Towarzystwa (Zarządu i Rady Nadzorczej);
5. Wolne wnioski.

Zebranie odbędzie się w lokalu Związku Zawodowego Pracowników Miejskich (ul. Zielona Nr. 66) punktualnie o godz. 19 min 30.

ZARZĄD.

OGŁOSZENIE.

Na walnem Zgromadzeniu b. członków Banku Spółdzielczego przy II Stowarzyszeniu Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi, odbytem w dniu 8 marca 1928 r., uchwalono m. in. co następuje:

Zważywszy, że Bank Spółdzielczy przy II Stowarzyszeniu Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi, Sp. z o. o., od przeszło czterech lat, mianowicie od dn. 11 lutego 1924 r. jest nieczynny, uchwalono jednogłośnie, w myśl art. 75 ustawy o spółdzielniach, wspomnianą spółdzielnię rozwiązać i o rozwiązaniu ogłosić trzykrotnie w „Dzienniku Zarządu m. Łodzi”.

Wobec powyższego, stosownie do art. 76 Ustawy o spółdzielniach, wzywa się wszystkich wierzycieli, aby w przeciągu tygodnia od dnia ukazania się ostatniego ogłoszenia zgłosili swoje roszczenia do Komisji Likwidacyjnej, mającej swoją siedzibę w lokalu Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi, ul. Piotrkowska 46.

Zarząd.